

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 maja 2007 r.

w sprawie pomocy państwa C 1/06 (ex NN 103/05) przyznanej przez Hiszpanię przedsiębiorstwu Chupa Chups

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1710)

(Jedynie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/613/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie ze wspomnianym artykułem ⁽¹⁾ i uwzględniając przekazane uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) W piśmie zarejestrowanym dnia 22 kwietnia 2005 r. Komisja otrzymała skargę od konkurenta przedsiębiorstwa Chupa Chups dotyczącą rzekomych środków pomocy na rzecz Chupa Chups S.A. Komisja zwróciła się z prośbą o dostarczenie dodatkowych informacji w pismach z dnia 10 czerwca 2005 r. i 7 września 2005 r., na które Hiszpania udzieliła odpowiedzi w pismach zarejestrowanych dnia 11 sierpnia 2005 r., 26 października 2005 r., 18 listopada 2005 r. i 12 grudnia 2005 r.

(2) W dniu 25 stycznia 2006 r. Komisja, uwzględniając wątpliwości co do zgodności pomocy państwa udzielonej

przedsiębiorstwu Chupa Chups z zasadami wspólnego rynku, podjęła decyzję o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu.

(3) Hiszpania przedstawiła swe uwagi w piśmie z dnia 2 marca 2006 r. Komisja zwróciła się do władz hiszpańskich o dodatkowe informacje w pismach z dnia 25 kwietnia 2006 r., 6 lipca 2006 r. i 24 listopada 2006 r. Władze Hiszpanii udzieliły odpowiedzi w pismach zarejestrowanych w dniach 22 maja 2006 r., 5 września 2006 r., 7 września 2006 r., 20 października 2006 r., 1 lutego 2007 r., 6 lutego 2007 r. i 12 marca 2007 r.

(4) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag dotyczących wzmiankowanej pomocy. Komisja otrzymała pismo od przedsiębiorstwa Chupa Chups, zarejestrowane dnia 30 maja 2006 r., a także od przedsiębiorstwa Inmobiliaria Casa Batlló, zarejestrowane dnia 8 sierpnia 2006 r. Kopie wymienionych pism zostały przesłane do władz Hiszpanii dnia 28 września 2006 r. Hiszpania nie zareagowała na te informacje.

(5) Nie wpłynęły żadne uwagi od osób trzecich. Strona skarżąca nie zajęła stanowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. C 97 z 25.4.2006, str. 2.

⁽²⁾ Patrz: przypis na str. 1.

II. OPIS BENEFICJENTA ORAZ ŚRODKÓW POMOCY

(6) Przedsiębiorstwo Chupa Chups S.A. jest spółką holdingową grupy przemysłowej, założoną w Hiszpanii w 1940 r. Podstawową działalnością przedsiębiorstwa jest produkcja i wprowadzanie do obrotu słodyczy, w szczególności lizaków chupa-chups. Obecnie koncern posiada cztery zakłady produkcyjne w Rosji, Meksyku, Sant Esteve de Sesrovières (Barcelona) i Villamayor (Asturia). W czerwcu 2006 r. Chupa Chups, jak dotąd będące grupą przedsiębiorstw rodzinnych, zostało sprzedane włosko-niderlandzkiemu przedsiębiorstwu z branży cukierniczej – Perfetti Van Melle⁽³⁾.

(7) Od 2002 r. koncern Chupa Chups borykał się z poważnymi problemami finansowymi, przy czym skonsolidowana strata wyniosła odpowiednio 22 500 000 EUR w 2002 r., 4 720 000 EUR w 2003 r. i 5 950 000 EUR w 2004 r., zaś obroty przedsiębiorstwa stopniowo się zmniejszały⁽⁴⁾. W tych okolicznościach dyrekcja przedsiębiorstwa w 2002 r. wprowadziła plan restrukturyzacji, mający na celu poprawę sytuacji finansowej spółki:

— w lipcu 2002 r. grupa prywatnych banków udzieliła Chupa Chups pożyczki konsorcjalnej na maksymalną sumę 75 mln EUR. Umowa obejmowała szereg zobowiązań ze strony przedsiębiorstwa, jak również warunek osiągnięcia przez przedsiębiorstwo określonych wskaźników finansowych. Gwarantami tej operacji były przedsiębiorstwa należące do grupy⁽⁵⁾. W 2005 r. banki zaproponowały Chupa Chups odnowienie kredytu, ale spółka ostatecznie odrzuciła tę ofertę,

— w marcu 2003 r. właściciele Chupa Chups zasilili kapitał spółki dodatkowymi funduszami w wysokości 8 mln EUR,

— zmiany w strukturze przedsiębiorstwa pozwoliły powiększyć jego fundusze o dodatkowe 6 790 000 EUR⁽⁶⁾.

(8) W ramach wzmiankowanej restrukturyzacji finansowej dnia 5 września 2003 r. agencja finansowa regionalnych

władz Katalonii – Instituto Catalán de Finanzas („ICF”) – udzieliła przedsiębiorstwu Inmobiliaria Casa Batlló, S.L. („ICB”), będącemu spółką filialną Chupa Chups, kredytu w wysokości 35 mln EUR. Zabezpieczeniem kredytu była hipoteka na nieruchomości będącej własnością ICB⁽⁷⁾, której wartość została oceniona przez niezależnego eksperta na 71 mln EUR. Kredyt ten (pomoc 1) został niezwłocznie przekazany z ICB do Chupa Chups w postaci pożyczki wtórnej⁽⁸⁾ i stał się przyczyną skargi leżącej u podstaw działań Komisji. Chupa Chups użyła tych środków do spłaty pożyczki konsorcjalnej z 2002 r. (20 mln EUR) oraz do pokrycia innych potrzeb finansowych.

(9) Wstępne badanie Komisji ujawniło później inne środki przyznane Chupa Chups, a mianowicie:

— dotację w wysokości 1 580 000 EUR przyznaną przez hiszpańskie Ministerstwo Rolnictwa i Rybołówstwa jako wsparcie inwestycji w zakładach w Barcelonie (lata 1989–1994) (pomoc 2),

— dotację w wysokości 4 330 000 EUR od „innych instytucji publicznych”, na budowę fabryki w Asturii (lata 1994–1997) (pomoc 3),

— dotację w wysokości 6 710 000 EUR od „różnych instytucji publicznych” na rozbudowę wzmiankowanej fabryki w Asturii (lata 1999–2003) (pomoc 4),

— nieoprocentowany kredyt w wysokości 2 800 000 EUR przyznany w 2004 r. przez hiszpańskie Ministerstwo Nauki i Technologii (pomoc 5),

— dodatkowe, niewyszczególnione dotacje w wysokości 1 540 000 EUR (2004 r.) (pomoc 6),

⁽³⁾ Perfetti Van Melle powstała w 2001 r. w wyniku fuzji dwóch przedsiębiorstw: włoskiego Perfetti i niderlandzkiego Van Melle. Koncern jest obecny na rynkach 130 krajów, jego obroty w 2006 r. wyniosły około 1 500 mln EUR; zatrudnia 12 000 osób.

⁽⁴⁾ 344 mln EUR w 2002 r., 294 mln EUR w 2003 r. i 261 mln EUR w 2004 r.

⁽⁵⁾ Kredyt ten został udzielony na warunkach rynkowych i nie jest przedmiotem badania w niniejszym postępowaniu.

⁽⁶⁾ Różne operacje przeprowadzone w okresie od czerwca do grudnia 2004 r., w tym podział działalności obejmującej nieruchomości oraz włączenie praw własności znaków towarowych dzięki zwiększeniu kapitału.

⁽⁷⁾ „Casa Batlló” jest sztandarowym budynkiem Antonio Gaudiego, położonym w centrum Barcelony i uznanym za „Cenny dla Kraju Zabytek Historyczno-Artystyczny”. Hipoteka ustanowiona na Casa Batlló dla zabezpieczenia kredytu od ICF jest hipoteką pierwszego stopnia.

⁽⁸⁾ Pożyczka udzielona przez ICF spółce ICB podlega oprocentowaniu Euribor 6M + 1 %. Pożyczka wtórna przekazana przez ICB do Chupa Chups zwiększyła odsetki o 0,125 %.

— pod koniec 2004 r. koncern Chupa Chups miał jeszcze otrzymać około 5 mln EUR z kwoty 11 150 000 EUR, będącej sumą pomocy 3 i 4. W 2005 r. prywatny bank przyznał Chupa Chups pożyczkę w wysokości 4 480 000 EUR. Poręczenia wekslowego dla tej pożyczki udzieliły władze lokalne Asturii, którym Chupa Chups jako gwarancję zaoferował 4 480 000 EUR zaległych dotacji oraz depozyt bankowy w wysokości 300 000 EUR (pomoc 7),

— w lutym 2004 r. hiszpański Urząd Skarbowy zgodził się rozdzielić spłatę długu Chupa Chups, obejmującego VAT oraz podatek od dochodów osób prawnych, na raty kwartalne, z których ostatnia ma zostać wypłacona dnia 20 lutego 2008 r. Gwarancją odroczonej spłaty długu stała się kolejna hipoteka na Casa Batlló (pomoc 8).

III. UZASADNIENIE WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

(10) W swojej decyzji z dnia 25 stycznia 2005 r. w sprawie wszczęcia postępowania („decyzja o wszczęciu postępowania”) Komisja wyraziła podejrzenie, że poprzez finansowanie ze strony ICF przedsiębiorstwo Chupa Chups było faworyzowane (pomoc 1), zważywszy że:

— umowa kredytu przyznanego przez ICB nie obejmowała żadnego z restrykcyjnych warunków dotyczących pożyczki konsorcjalnej udzielonej Chupa Chups przez prywatne banki rok wcześniej,

— warunki ustalone przez ICF były prawdopodobnie korzystniejsze dla koncernu niż te związane z pożyczką konsorcjalną z 2002 r., zważywszy na fakt, że pożyczka od ICF została niezwłocznie przeznaczona na spłatę części pożyczki konsorcjalnej,

— oprocentowanie kredytu od ICF wydawało się odpowiednio dla rynku przedsiębiorstw będących w dobrej kondycji, podczas gdy koncern Chupa Chups był już wtedy zagrożonym przedsiębiorstwem w świetle wytycznych dotyczących ratowania i restrukturyzacji⁽⁹⁾,

— władze hiszpańskie nie wyjaśniły, dlaczego żaden bank prywatny nie był zainteresowany zapewnieniem

przedsiębiorstwu finansowania na warunkach porównywalnych z tymi zaoferowanymi przez ICF, ani też jakie były warunki związane z pożyczką konsorcjalną z dnia 30 lipca 2002 r.

(11) W odniesieniu do środków pomocy od 2 do 8 wyszczególnionych powyżej decyzja o wszczęciu postępowania wiąże się z faktem, że rząd hiszpański nie ustosunkował się w żaden sposób do prośby Komisji o informacje na temat rodzaju oraz uzasadnienia udzielonej pomocy.

IV. UWAGI ZE STRONY HISZPANII

Pomoc 1

(12) Hiszpania podważyła początkową ocenę Komisji, zgodnie z którą kredyt od ICF zapewniał przedsiębiorstwu Chupa Chups korzyści i tym samym stanowił pomoc państwa. Rząd hiszpański podkreślał w szczególności następujące fakty:

— pożyczka konsorcjalna z 2002 r. była transakcją zawartą między koncernem Chupa Chups a grupą banków prywatnych, podczas gdy ICF udzieliło swego kredytu spółce filialnej Chupa Chups, ICB, która wkrótce potem całkowicie uniezależniła się od koncernu⁽¹⁰⁾. W związku z powyższym w tych dwóch transakcjach uczestniczyli różni wierzyciele i różni dłużnicy,

— istotnie różniły się także zabezpieczenia obydwóch transakcji. Pożyczka konsorcjalna dla Chupa Chups z 2002 r. nie miała gwarancji w postaci jakiegokolwiek nieruchomości. Przede wszystkim przedsiębiorstwo nie było w stanie zaoferować wzmiankowanej hipoteki pierwszego stopnia, jako że budynek należał do ICB⁽¹¹⁾. W ramach zabezpieczenia pożyczki koncern Chupa Chups miał wypełnić pewne zobowiązania i osiągnąć określone wskaźniki finansowe,

— również oprocentowanie w przypadku pożyczki konsorcjalnej było uzależnione od wypełnienia przez dłużnika powyższych zobowiązań. Dzięki wynikom uzyskiwanym przez koncern od 2004 r. w ostatecznym rozliczeniu odsetki przybrały formę odpowiadającą lub nawet korzystniejszą niż oprocentowanie kredytu od ICF dla ICB,

⁽⁹⁾ Ściśle rzecz biorąc, bilans roczny za 2004 r. wykazał straty łączne za poprzednie lata w wysokości 38 420 000 EUR, co odpowiada 360 % kapitału akcyjnego subskrybowanego pod koniec tegoż roku (10 660 000 EUR). Straty za 2004 r. odpowiadają dodatkowym 55,8 % kapitału.

⁽¹⁰⁾ Wniosek o zgodę od przedsiębiorstwa w trakcie restrukturyzacji dotarł do hiszpańskich organów podatkowych na siedem miesięcy przed przyznaniem przedsiębiorstwu kredytu od ICF. Operacja ta uzyskała zielone światło w marcu 2004 r., to znaczy 14 miesięcy po złożeniu wniosku i siedem miesięcy po udzieleniu przez ICF wzmiankowanego kredytu.

⁽¹¹⁾ Przed restrukturyzacją przedsiębiorstwo Chupa Chups posiadało 94 % akcji ICB. Pozostałe 6 % było własnością spółki portfelowej, która w całości należała do akcjonariuszy Chupa Chups oraz ICB.

— ICB nie jest zagrożonym przedsiębiorstwem, tylko przedsiębiorstwem działającym na rynku nieruchomości, w dobrej kondycji i z dochodami pozwalającymi bez problemu sprostać zobowiązaniom płatniczym. Co więcej, zapewniła więcej niż wystarczające zabezpieczenia dla kredytu uzyskanego od ICF. Tym samym powyższy kredyt został zaciągnięty w normalnych warunkach rynku hipotecznego (na którym generalnie odsetki są niższe niż te stosowane przy innych typach pożyczek⁽¹²⁾) i nie wymagał żadnej premii za ryzyko ani restrykcyjnych klauzul towarzyszących pożyczce konsorcyjnej zaciągniętej przez Chupa Chups. Sama umowa kredytu mogła zostać zawarta w jakimkolwiek banku prywatnym na analogicznych warunkach,

— reasumując, do głównej umowy kredytu zawartej między ICF a ICB można zastosować zasadę inwestora w gospodarce rynkowej, podczas gdy pożyczka wtórna między ICB a Chupa Chups jest w zasadzie transakcją finansową między dwiema stronami prywatnymi (i jako taka nie powinna być obiektem oceny pomocy państwa).

Pomoc 2

- (13) Zgodnie z informacją przedstawioną przez władze hiszpańskie dotacja określona jako pomoc 2 została przekazana między rokiem 1989 a 1994, czyli na ponad 10 lat przed podjęciem przez Komisję pierwszego działania w ramach niniejszego, jakim była prośba o informacje wystosowana w maju 2005 r.

Pomoc 3

- (14) Zgodnie z informacją przedstawioną przez władze hiszpańskie pomoc 3 można rozdzielić na:

- 3 600 000 EUR dotacji przyznanych przed 1995 r.,
- 730 000 EUR dotacji, co odpowiada intensywności pomocy 13 %, przyznane dnia 14 marca 1997 r. przez władze regionu Asturii na mocy Dekretu 7/96 z dnia 15 lutego, ustanawiającego różne programy pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹³⁾ (dalej określane jako „Dekret 7/96”). Władze Hiszpanii uważają, że powyższa pomoc powinna być traktowana jako rozszerzenie programu N 448/94 pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw Asturii (w wyjątkowych sytuacjach można go zastosować do dużych przedsiębiorstw, które przyczyniają się do rozwoju regionu)⁽¹⁴⁾. Powyższy środek stanowił dopełnienie zatwierdzonej przez Komisję⁽¹⁵⁾ pomocy dla regionu, przyznanej w 1994 przez Hiszpanię zgodnie z ustawą 50/85, z dnia 27 grudnia, w sprawie wspierania inicjatyw regionalnych w zakresie wyrównywania różnic ekonomicznych między regionami (LIR).

Pomoc 4

- (15) Zgodnie z informacją przedstawioną przez władze hiszpańskie pomoc 4 można rozdzielić w następujący sposób:

Rok	Institucja publiczna, która przyznała pomoc	Podstawa prawna w prawie krajowym	Dotacja (w mln EUR)	Intensywność pomocy
2000	Ministerstwo Gospodarki i Finansów	Ustawa LIR	2,55	13 %
1999	Ministerstwo Przemysłu, Turystyki i Handlu	Rozporządzenie z dnia 6 marca 1998 r. („Górnictwo 1”) ⁽¹⁾	1,98	14 %
2003	Ministerstwo Przemysłu, Turystyki i Handlu	Rozporządzenie z dnia 17 grudnia 2001 r. („Górnictwo 2”) ⁽²⁾	0,8	12 %
2000	Władze Księstwa Asturii	Dekret 41/2000 ⁽³⁾	0,69	13 %
2002	Władze Księstwa Asturii	Dekret 41/2000	0,69	9 %

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 6 marca 1998 r., zmienione rozporządzeniem z dnia 6 kwietnia 1999 r., na mocy którego ustanawia się ramy prawne pomocy przyznawanej projektom realizowanym przez przedsiębiorstwa generujące zatrudnienie, wspierające rozwój alternatywnych form działalności gospodarczej w regionach górniczych.

⁽²⁾ Rozporządzenie z dnia 17 grudnia 2001 r., na mocy którego ustanawia się ramy prawne pomocy przyznawanej projektom realizowanym przez przedsiębiorstwa generujące zatrudnienie, wspierające rozwój alternatywnych form działalności gospodarczej w regionach górniczych. Program „Górnictwo 2” został przyjęty przez Komisję dnia 27 listopada 2001 r. (pismo C(2011) 3628).

⁽³⁾ Dekret 41/2000, z dnia 11 maja, ustanawiający różne programy pomocy dla przedsiębiorstw. Program pomocy został zatwierdzony decyzją Komisji z dnia 30 maja 2000 r. (Dz.U. C 293 z 14.10.2000, str. 7).

⁽¹²⁾ Oprocentowanie w przypadku kredytu od ICF było stosunkowo wysokie jak na rynek hipoteczny, gdzie ten typ oprocentowania sytuował się często w okolicach Euribor + 0,5 %.

⁽¹³⁾ BOPA (Boletín Oficial del Principado de Asturias) z dnia 19 lipca 1996 r., str. 7714.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 9 lutego 1995 r. (SG/01388/1994).

⁽¹⁵⁾ Wzmiankowana ustawa została rozwinięta Dekretem Królewskim 1535/87 z dnia 11 grudnia, popierającym rozporządzenie o rozwijaniu ustawy 50/85 w sprawie wspierania inicjatyw lokalnych dla wyrównywania różnic między regionami. Komisja zatwierdziła postanowienia ustawy LIR pismem z dnia 1 września 1987 r. (SG(87) D/10875).

Pomoc 5

- (16) Zgodnie z informacją przedstawioną przez władze hiszpańskie pomoc 5 została przyznana na podstawie istniejącego już programu pomocy „Działalność Centrum Rozwoju Przemysłowego – CDTI – Rozwoju Technologicznego”⁽¹⁶⁾.

Pomoc 6

- (17) Zgodnie ze stanowiskiem rządu Hiszpanii pomoc 6 odpowiada dotacji w wysokości 1 590 000 EUR, pochodzącej z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i związana jest z refundacjami na wywóz do krajów trzecich.

Pomoc 7

- (18) Rząd hiszpański twierdzi, że transakcja kredytowa poręczona przez władze lokalne Asturii polegała na wcześniejszym wypłaceniu Chupa Chups sum odpowiadających zaległym i należnym dotacjom. Te ostatnie zostały przyznane na rozbudowę fabryki w Asturii, zaś warunek ten został już wypełniony przez przedsiębiorstwo w momencie udzielenia kredytu. Jako gwarancję poręki wekslowej, Chupa Chups obiecało przekazać władzom Asturii swoje prawa do wzmiankowanych dotacji na kwotę 4 480 000 EUR.
- (19) W związku z powyższym weksel lokalnych władz Asturii miał pokrycie w postaci zobowiązań, które koncern Chupa Chups uzyskał uprzednio od różnych organów administracji publicznej.

Pomoc 8

- (20) Rząd hiszpański utrzymuje, że rozdzielenie na raty długu Chupa Chups z tytułu zaległego VAT oraz podatku od dochodów osób prawnych wynika z prostego zastosowania hiszpańskiego prawa podatkowego⁽¹⁷⁾, które ustanawia kryteria dopuszczalności – w szczególności w zakresie sytuacji finansowej przedsiębiorstwa oraz typu gwarancji, jakie należy przedstawić – oraz oprocentowanie stosowane w przypadku odsetek za zwłokę (odsetki, które faktycznie zostały zastosowane w stosunku do długu przedsiębiorstwa). W związku z powyższym w jego ocenie organa podatkowe nie przekroczyły w żaden sposób swoich kompetencji.

⁽¹⁶⁾ List DG REGIO (Dyrekcji Generalnej ds. Rozwoju Regionalnego) z dnia 8 maja 1995 r., zarejestrowany jako DG/95104085, w którym informuje się rząd hiszpański o tym, iż programy pomocy CDTI powinny być traktowane jako program pomocy istniejącej. Pismo od DG COMP (Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji) do DG REGIO z dnia 24 lutego 1995 r., zarejestrowany jako D/12874.

⁽¹⁷⁾ Główna Ustawa Podatkowa 58/2003 i Generalne zasady opodatkowania.

V. UWAGI INNYCH ZAINTERESOWANYCH STRON

- (21) Uwagi ze strony koncernu Chupa Chups zawierały argumenty już wykorzystane przez rząd hiszpański w odniesieniu do braku pomocy państwowej w przypadku kredytu od ICF. Dostarczały również szczegółowych informacji, analogicznych do tych już przedstawionych w stanowisku władz, na temat innych środków pomocy ujętych w decyzji o wszczęciu postępowania. Chupa Chups poinformował również, iż oprócz refundacji od EFOGR pomoc 6 obejmowała także dotację w wysokości 100 000 EUR od Instytutu Handlu Zagranicznego (Instituto de Comercio Exterior – ICEX), przyznaną w 2003 r. w ramach zastosowania programu zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1159/2000⁽¹⁸⁾ z dnia 30 maja 2000 r. w sprawie prowadzenia przez państwa członkowskie działań informacyjnych i reklamowych dotyczących pomocy udzielanej z funduszy strukturalnych.
- (22) Przedsiębiorstwo Inmobiliaria Casa Batlló przedstawiło swoje rozliczenie roczne za lata 2001–2004, jak również rozliczenie roczne związanej z ICB agencji nieruchomości „Casa Batlló, S.L.”.

VI. OCENA POMOCY**1. Istnienie pomocy państwa**

- (23) Artykuł 87 ust. 1 Traktat WE stanowi, iż wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub branżom produkcyjnym, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- 1.1. Pomoc 1: Kredyt od ICF (2003 r.)
- (24) W odniesieniu do kredytu od ICF należy ustalić, czy stanowił on dla koncernu Chupa Chups wsparcie, którego przedsiębiorstwo nie mogłoby uzyskać w warunkach rynkowych. Oznacza to, że Komisja musi ocenić, czy instytucja publiczna zadziałała tak, jak w podobnych okolicznościach zadziałałby hipotetyczny inwestor w warunkach rynkowych.
- (25) Jak to już wyjaśniono w sekcji IV, po decyzji o wszczęciu postępowania Hiszpania przedstawiła informacje, z których wynikało, że pożyczka konsorcjalna z 2002 r. oraz kredyt od ICF nie mogą być przedmiotem porównań, jako że w obydwóch transakcjach uczestniczyli różni pożyczkobiorcy, inne były gwarancje, zaś przedsiębiorstwo ICB nie było zagrożonym przedsiębiorstwem i dostarczyło więcej niż dostateczne zabezpieczenie dla kredytu od ICF.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 30.

(26) Na podstawie informacji oraz argumentów przytoczonych przez rząd Hiszpanii Komisja uznaje, że została wystarczająco udowodniona, iż główna transakcja kredytowa zawarta między ICF a ICB została przeprowadzona zgodnie z zasadą inwestora w gospodarce rynkowej, natomiast pożyczka wtórna między ICB a Chupa Chups jest transakcją finansową między dwiema stronami prywatnymi.

(27) W związku z powyższym Komisja uznaje, że pomoc 1 nie jest pomocą państwa.

1.2. Pomoc 2–5

(28) Środki określone jako pomoc 2–5 były dotacjami państwowymi przyznanymi bezpośrednio koncernowi Chupa Chups, co wiąże się z przekazaniem środków publicznych stanowiących korzyść dla konkretnego przedsiębiorstwa. W szczególności w przypadku pomocy 5 Hiszpania wykorzystwała środki publiczne, udzielając przedsiębiorstwu nieoprocentowanej pożyczki. Pomoc ta zapewniła przedsiębiorstwu Chupa Chups przewagę zakłócającą warunki konkurencji, ponieważ przedsiębiorstwo wzmocniło dzięki niej swą pozycję finansową i zwiększyło możliwości inwestycyjne. Uwzględniając fakt, iż koncern Chupa Chups działa na rynku słodcyż, na którym istnieje handel między państwami członkowskimi oraz że funkcjonuje on na rynku międzynarodowym, spełnione jest kryterium, zgodnie z którym sytuacja ta ma wpływ na handel wewnątrzspółnotowy.

(29) Z powyższych względów Komisja stwierdza, że środki pomocy 2–5 stanowią pomoc państwa zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Władze hiszpańskie nie podważają tej oceny.

1.3. Pomoc 6: Dodatkowe niewyszczególnione dotacje w kwocie 1 540 000 EUR

(30) Na podstawie informacji uzyskanych od władz Hiszpanii oraz koncernu Chupa Chups należy wnioskować, że na pomoc 6 składają się następujące elementy:

— dotacja w wysokości 1 590 000 EUR od EFOGR obejmująca refundacje wywozowe do eksportu do krajów trzecich⁽¹⁹⁾. Komisja stwierdza, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (por. wyrok z dnia 13 października 1982 r., w sprawach 213-215/81, Norddeutsches Vieh und Fleischkontor, pkt 22), refundacje wywozowe przyznane przez EFOGR zgodnie z normami wspólnej polityki rolnej (WPR) nie stanowią pomocy państwa⁽²⁰⁾. Tym

samym wzmiankowane środki nie zawierają pomocy państwa,

— według informacji od koncernu Chupa Chups otrzymanych dnia 30 maja 2006 r. pomoc 6 obejmuje również dotację w wysokości 100 000 EUR od ICEX, przyznaną w 2003 r. w ramach programu „Plan dla marek hiszpańskich” na działalność związaną z promocją marki „Chupa Chups” w Korei Południowej. Program ten został wdrożony przez ICEX w 2003 r. i, według Chupa Chups, władze hiszpańskie w momencie przyznawania przedsiębiorstwu tej dotacji uważały, że postępowanie takie jest zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1159/2000. Hiszpania nie zaprzeczyła stwierdzeniu Chupa Chups, iż przedmiotowa dotacja stanowiła część kwoty 1 540 000 EUR „dodatkowych niewyszczególnionych dotacji” wymienionych w punkcie 5 decyzji o wszczęciu postępowania. Hiszpania nie wyraziła też żadnych uwag na temat charakteru tej dotacji. Konkretnie rzecz biorąc, mimo niewielkiej wysokości przedmiotowej kwoty oraz badań Komisji w tej sprawie Hiszpania nie wytoczyła argumentu, że przyznanie tej dotacji było zgodne z warunkami dotyczącymi pomocy *de minimis* stosowanymi w tamtym czasie⁽²¹⁾.

(31) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że pomoc 6 stanowi pomoc państwa zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE, w kwocie 100 000 EUR.

1.4. Pomoc 7: Poręczenie wekslowe od władz lokalnych Asturii (2005 r.)

(32) Na podstawie informacji udzielonej przez rząd Hiszpanii, przytoczonej już w sekcji IV, Komisja uznaje, że poręczenie wekslowe władz regionu Asturii posiadało zabezpieczenie w postaci niepodważalnych praw do kredytu od organów państwowych, jakie posiadał koncern Chupa Chups. W szczególności Komisja uważa, że Chupa Chups formalnie miał prawo do otrzymania przedmiotowych dotacji w momencie, gdy był przyznawany kredyt, i że, zgodnie z analizą przedstawioną poniżej (por. ocena pomocy 4), wszystkie wzmiankowane dotacje były dopuszczalnymi środkami pomocy, z wyjątkiem kwoty 800 000 EUR.

(33) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdza, że interwencja ze strony władz Asturii nie wiązała się z żadnym znaczącym ryzykiem, i tym samym nie może być uważana za pomoc państwa.

⁽¹⁹⁾ Zgodnie z uwagami przedsiębiorstwa Chupa Chups z dnia 30 maja 2006 r. kwota dopłat z EFOGR wyniosła 1 440 000 EUR. Jednak pismo od władz Hiszpanii z dnia 7 września 2006 r. wykazuje, że refundacje od EFOGR dla koncernu wyniosły łącznie 1 590 000 EUR za 2004 r.

⁽²⁰⁾ Rec. 1982 r., str. 3583.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 69/2001 Komisji z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30).

1.5. Pomoc 8: Odroczenie długu przez Urząd Skarbowy

(34) Informacja przekazana przez rząd hiszpański w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania podkreśla, że:

— hiszpańska administracja publiczna musi ściśle stosować się do procedur przewidzianych w Głównej Ustawie Podatkowej 58/2003 oraz w ustawach uzupełniających. Chodzi o postępowanie o charakterze administracyjnym i tylko w niektórych specjalnych przypadkach, zgodnie z regulacjami prawnymi, konieczne jest uciekanie się do procedur prawnych,

— dopuszczalne prawem wartości dla odroczenia lub rozdzielenia na raty płatności są określone w art. 65 ustawy 58/2003,

— możliwość ubiegania się o odroczenie spłat jest dostępna dla jakiegokolwiek podatnika,

— zgoda na odroczenie jest uzależniona od dostarczenia zabezpieczeń, pokrywających wysokość odroczonej kwoty, spłaty odsetek za odroczenie oraz 25 % domiaru do całości. W niniejszym przypadku koncern Chupa Chups zaoferował hipotekę pokrywającą 15 240 000 EUR, co odpowiada kwocie wynikającej z powyższych kalkulacji,

— Chupa Chups nie skorzystał z żadnego rzeczywistego moratorium podatkowego, a jedynie z możliwości spłaty zadłużenia w ratach. Tak więc odroczenie spłaty doprowadziło do naliczenia oprocentowania zgodnie z ustawową stopą procentową ustaloną przez hiszpańskie ustawy budżetowe dla każdego okresu. Odsetki były analogiczne do oprocentowania rynkowego stosowanego w przypadku innego typu kredytów,

— koncern Chupa Chups wnioskował o odroczenie spłaty swych długów podatkowych przed upływem terminu dobrowolnej spłaty, co – zgodnie z art. 65 ustawy 58/2003 – zapobiegło wszczęciu postępowania egzekucyjnego,

— ugoda w sprawie odroczenia stanowiła, że jakiegokolwiek nadpłaty podatków ze strony przedsiębiorstwa Chupa Chups zostaną przeznaczone na spłatę odroczonej długu. Ponieważ dzięki swej działalności eksportowej Chupa Chups często generuje nadwyżki VAT, kalendarz amortyzacji zgodny z początkowymi przewidywaniami został w istotny sposób przyspieszony.

(35) Na podstawie argumentów przytoczonych powyżej Komisja uznaje, iż Hiszpania dostatecznie udowodniła, że rozdzielenie na raty długów Chupa Chups z racji zaległego podatku VAT oraz podatku od dochodów osób prawnych opierało się na zwykłym zastosowaniu hiszpańskiego prawa podatkowego oraz że organa podatkowe nie przekroczyły w żaden sposób swoich kompetencji ani w odniesieniu do samego przedsiębiorstwa, ani w zakresie niezbędnych zabezpieczeń czy zastosowanego oprocentowania.

(36) Mając na uwadze powyższe Komisja stwierdza, że pomoc 8 ma charakter ogólny i nie jest pomocą państwa.

2. Zgodność pomocy od 2 do 6 z zasadami wspólnego rynku

2.1. Pomoc 2: Dotacja w wysokości 1 580 000 EUR od hiszpańskiego Ministerstwa Rolnictwa i Rybołówstwa jako pomoc w inwestycjach w fabryce w Barcelonie (1989–1994)

(37) Zgodnie z informacją przedstawioną przez władze hiszpańskie pomoc 2 została przyznana między rokiem 1989 a 1994, czyli na ponad 10 lat przed podjęciem przez Komisję pierwszego działania w ramach niniejszego postępowania, jakim była prośba o informacje wystosowana w maju 2005 r.

(38) W związku z powyższym Komisja uznaje, że dla pomocy 2 upłynął już termin przedawnienia określony w art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽²²⁾, a zatem środki te stanowią pomoc istniejącą.

2.2. Pomoc 3: Dotacja od „innych instytucji publicznych” w wysokości 4 330 000 EUR na budowę fabryki w Asturii (1994–1997)

(39) Komisja stwierdza, że zgodnie z informacjami dostarczonymi przez władze hiszpańskie dotacje w kwocie 3 600 000 EUR będące częścią pomocy 3 zostały przyznane przed 1995 r., czyli na ponad dziesięć lat przed pierwszą interwencją Komisji w niniejszej sprawie, i w związku z tym nastąpiło już przedawnienie określone w art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999. Tym samym środki te stanowią pomoc istniejącą.

⁽²²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1). Artykuł 15 wzmiankowanego rozporządzenia stwierdza, co następuje: „1. Kompetencje Komisji w zakresie windykacji pomocy podlegają dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia. 2. Okres przedawnienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym bezprawnie przyznano pomoc beneficjentowi albo w charakterze pomocy indywidualnej, albo w ramach programu pomocowego. Jakiegokolwiek działanie, podejmowane przez Komisję lub przez państwo członkowskie, działające na wniosek Komisji, w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie powoduje przerwanie okresu przedawnienia. Każde przerwanie powoduje, że okres przedawnienia zaczyna biec od początku. (...) 3. Jakąkolwiek pomoc, w odniesieniu do której upłynął okres przedawnienia, uznaje się za pomoc istniejącą”.

(40) W odniesieniu do kwoty 730 000 EUR pomocy przyznanej dnia 14 marca 1997 r. przez władze regionu Asturii na mocy Dekretu 7/96 rząd hiszpański utrzymuje, że ta pomoc winna być traktowana jako rozszerzenie programu N 448/94 pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw Asturii (w wyjątkowych sytuacjach można go zastosować do dużych przedsiębiorstw, które przyczyniają się do rozwoju regionu), i jest uzupełnieniem pomocy dla regionu przyznanej przez państwo w 1994 r. zgodnie z ustawą 50/85 (LIR). Komisja zauważa, że program N 448/94 wygaśł pod koniec 1996 r. i nie był już potem rozszerzany. Jednakże Komisja sądzi, że dodatkowa dotacja od władz regionu Asturii może być rozpatrywana *ad hoc* w świetle Dekretu 7/96 oraz maksymalnych limitów pomocy regionalnej dla Hiszpanii, ustalonych decyzją nr 463/94 Komisji⁽²³⁾. Na tej podstawie przedmiotowa pomoc może być uznana za dopuszczalną, jako że i) stanowi pomoc regionalną z uwagi na to, że została wykorzystana na inwestycje w nieruchomości dopuszczalne w świetle ustawy LIR; ii) łączna intensywność pomocy nie sięgała limitu 50 % stosowanego w tamtym czasie dla regionu Asturii.

2.3. Pomoc 4: Dotacja w wysokości 6 710 000 EUR od „różnych instytucji publicznych” na rozbudowę tejże fabryki w Asturii (1999–2003).

(41) Komisja zatwierdziła postanowienia ustawy LIR poprzez decyzję z dnia 1 września 1987 r. Tym samym kwota 2 550 000 EUR dotacji przyznanych Chupa Chups zgodnie z ustawą o pomocy dla regionów stanowi pomoc dopuszczalną.

(42) W odniesieniu do dotacji w wysokości 1 980 000 EUR, uzyskanej przez koncern Chupa Chups w 1999 r. w ramach programu „Górnictwo 1”, Komisja stwierdza, że wzmiankowany program nie jest zatwierdzonym programem pomocy. Jednakże po jednostkowym rozpatrzeniu tej pomocy Komisja uznaje, że przedmiotowa dotacja stanowi dopuszczalną pomoc dla regionu zgodnie z wytycznymi Komisji z 1998 r. odnoszącymi się do pomocy dla regionów (wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r.)⁽²⁴⁾. W szczególności rząd Hiszpanii dostarczył dowodów potwierdzających, że powyższa pomoc ograniczała się do inwestycji początkowej, wydatki zakwalifikowane mieściły się wśród tych przewidzianych w wytycznych KE z 1998 r., intensywność pomocy nie przekroczyła górnych limitów stosowanych dla Asturii w owym momencie, zastosowano się do norm akumulacji, co najmniej 25 % inwestycji zostało sfinansowane ze środków własnych beneficjenta oraz że inwestycja utrzymała się ponad pięć lat po dacie przyznania pomocy.

(43) W odniesieniu do sumy 800 000 EUR pomocy regionalnej przyznanej w 2003 r. w ramach programu „Górnictwo 2” Komisja stwierdza, że „Górnictwo 2” jest zatwierdzonym programem pomocy⁽²⁵⁾. Jednak pismo

Komisji, w którym zatwierdza ona wspomniany program, wskazuje wyraźnie, że nie powinien on być stosowany w stosunku do zagrożonych przedsiębiorstw. Komisja zauważa również, że poza poważnymi stratami poniesionymi przez przedsiębiorstwo w 2002 r.⁽²⁶⁾ oraz wyników uzyskanych w trakcie 2003 r.⁽²⁷⁾ Chupa Chups w chwili przyznawania pomocy powinno być traktowane jako zagrożone przedsiębiorstwo⁽²⁸⁾. W związku z powyższym przedsiębiorstwo Chupa Chups nie powinno być wybrane jako beneficjent przedmiotowej pomocy. Władze hiszpańskie twierdzą, że pomoc ta nie została jeszcze wyplacona.

(44) W odniesieniu do dotacji przyznanych zgodnie z Dekretem 41/2000 Komisja zauważa, że powyższy Dekret został zaakceptowany decyzją 30 maja 2000 r. i że w 2000 r. i w 2002 r. (kiedy przyznano dotacje) koncern Chupa Chups jeszcze mógł się stać beneficjentem pomocy regionalnej, a także że przyznane dotacje nie przekroczyły górnych limitów pomocy regionalnej dla Asturii. Tym samym obie przedmiotowe dotacje stanowią dopuszczalną pomoc regionalną.

(45) Podsumowując, Komisja uznaje, że spośród dotacji ujętych jako pomoc 4 kwota 5 910 000 EUR jest pomocą regionalną zgodną z zasadami wspólnego rynku, natomiast suma 800 000 EUR jest pomocą niegodna z tymi zasadami. Ta ostatnia nie została jeszcze przekazana beneficjentowi przez rząd hiszpański.

2.4. Pomoc 5: Nieoprocentowany kredyt w wysokości 2 800 000 EUR przyznany przez hiszpańskie Ministerstwo Nauki i Technologii w 2004 r.

(46) Władze hiszpańskie dostarczyły dowody na to, że pomoc 5 została przyznana zgodnie z istniejącym programem pomocy „Działalność Centrum Rozwoju Przemysłowego – CDTI – Rozwoju Technologicznego”. W związku z powyższym stanowi pomoc państwa zgodną z zasadami wspólnego rynku.

2.5. Pomoc 6: Dotacja w wysokości 100 000 EUR od ICEX na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1159/2000

(47) Komisja zwraca uwagę, że rozporządzenie (WE) nr 1159/2000 odnosi się do informacji na temat działań reklamowych, jakie powinny prowadzić państwa członkowskie w związku z pomocą udzielaną z funduszy strukturalnych, i nie ustanawia żadnych ram prawnych przyznawania tej pomocy. Mimo wniosku Komisji o wyjaśnienie tej sprawy Hiszpania w żaden sposób nie wyjaśniła kwestii zgodności tej dotacji z zasadami unijnymi. W szczególności, nie przedstawiła żadnego dowodu na to, iż pomoc państwa w ramach programu „Plan dla Marek Hiszpańskich” ICEX stanowi program pomocy istniejącej.

⁽²³⁾ Dz.U. C 25 z 31.1.1996, str. 3.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9.

⁽²⁵⁾ Patrz: przypis 17.

⁽²⁶⁾ 22,078 mln EUR, co odpowiada 86,5 % kapitału akcyjnego subskrybowanego pod koniec tego roku rozliczeniowego.

⁽²⁷⁾ Odpowiadającym dodatkowym stratom w wysokości 4,72 mln EUR.

⁽²⁸⁾ W świetle punktu 5a) wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2).

- (48) W braku informacji wskazujących na odmienny stan rzeczy Komisja stwierdza, że żaden z wyjątków określonych w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu nie ma zastosowania w przypadku przedmiotowej dotacji, i tym samym pomoc ta winna być traktowana jako niezgodna z zasadami wspólnego rynku.

VII. WNIOSKI

- (49) Komisja doszła do następujących wniosków:
- a) pomoc 1, 7, 8 oraz dofinansowanie w wysokości 1 590 000 EUR będące częścią pomocy 6 nie stanowią pomocy państwa;
 - b) pomoc 2, 3, 5 oraz kwota 5 910 000 EUR, będąca częścią pomocy 4, mogą być uznane za zgodne z zasadami wspólnego rynku;
 - c) dofinansowanie w wysokości 800 000 EUR stanowiące część pomocy 4 oraz 100 000 EUR z pomocy 6 są pomocą państwa, która nie może być uznana za zgodną z zasadami wspólnego rynku na podstawie żadnego z wyjątków od Traktatu WE. Według informacji od władz hiszpańskich suma 800 000 EUR stanowiąca część pomocy 4 nie została przekazana, i w związku z tym należy odzyskać jedynie 100 000 EUR wchodzące w skład pomocy 6,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Pomoc państwa w postaci kwoty 100 000 EUR, przyznana przez rząd Hiszpanii koncernowi Chupa Chups w sposób nielegalny, z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku.
2. Pomoc państwa w kwocie 800 000 EUR, którą Hiszpania zamierza przekazać na rzecz Chupa Chups, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku. W związku z powyższym wzmiankowana pomoc nie może być przyznana.
3. Pozostałe środki, którymi Hiszpania wspomogła koncern Chupa Chups, czyli kwota 1 580 000 EUR jako wsparcie inwestycji w fabryce w Barcelonie, dotacja w wysokości 4 330 000 EUR na budowę fabryki w Asturii, dotacja w kwocie 5 910 000 EUR na rozbudowę tejże fabryki w Asturii oraz nieoprocentowany kredyt w wysokości 2 800 000 EUR są zgodne z zasadami wolnego rynku.

tycji w fabryce w Barcelonie, dotacja w wysokości 4 330 000 EUR na budowę fabryki w Asturii, dotacja w kwocie 5 910 000 EUR na rozbudowę tejże fabryki w Asturii oraz nieoprocentowany kredyt w wysokości 2 800 000 EUR są zgodne z zasadami wolnego rynku.

Spośród powyższych środków kwota 6 640 000 EUR (odpowiadająca sumie 730 000 EUR na budowę fabryki w Asturii oraz 5 910 000 EUR na rozbudowę tejże) oraz nieoprocentowany kredyt w wysokości 2 800 000 EUR są zgodne z zasadami wspólnego rynku na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, podczas gdy kwota 5 180 000 EUR (odpowiadająca sumie 1 580 000 EUR dotacji na inwestycje w fabryce w Barcelonie oraz 3 600 000 EUR na budowę fabryki w Asturii) są traktowane jako pomoc istniejąca z uwagi na to, że minął już termin przedawnienia dla tej pomocy.

4. Pozostałe środki pomocy przyznane Chupa Chups i opisane w niniejszej decyzji, czyli kredyt w wysokości 35 000 000 EUR od ICF, 1 590 000 EUR refundacji wywozowych od EFOGR, poręczenie wekslowe od władz regionu Asturii dla pożyczki komercyjnej w kwocie 4 480 000 EUR, jak również odroczenia spłat przyznane przez hiszpański Urząd Skarbowy nie stanowią pomocy państwa w świetle art. 87 ust. 1 Traktatu.

Artykuł 2

1. Hiszpania uzyska od beneficjenta zwrot środków, o których mowa w art. 1 ust. 1.
2. Kwota, która ma zostać zwrócona, obejmuje odsetki naliczone, począwszy od daty przekazania jej do dyspozycji beneficjenta do daty jej zwrotu.
3. Odsetki będą obliczane w oparciu o złożoną stopę procentową zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004⁽²⁹⁾.
4. Hiszpania anuluje wszystkie zaległe wpłaty pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 1, ze skutkiem od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Zwrot pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 1, nastąpi bezzwłocznie i skutecznie.
2. Hiszpania musi zastosować się do niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty podania jej do wiadomości.

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

Artykuł 4

1. W terminie dwóch miesięcy od podania do wiadomości niniejszej decyzji Hiszpania przedstawi Komisji następujące informacje:

- a) łączna kwota (podstawa i odsetki), której zwrot należy uzyskać od beneficjenta;
- b) szczegółowy opis kroków już podjętych oraz planowanych w dalszej kolejności w ramach wdrażania niniejszej decyzji;
- c) dokumenty będące dowodem na to, że zażądano od beneficjenta zwrotu pomocy.

2. Hiszpania będzie na bieżąco informować Komisję o kolejnych krokach podejmowanych na szczeblu krajowym

w ramach wypełniania niniejszej decyzji, aż do momentu całkowitego zwrotu pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 1. Na wniosek Komisji przedstawi bezzwłocznie informację o krokach już podjętych oraz planowanych w dalszej kolejności w ramach wdrażania niniejszej decyzji. Dostarczy również szczegółowych informacji na temat kwot pomocy oraz odsetek już zwróconych przez beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 maja 2007 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji
